

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

I. Nobiles aliquot martyrio affecti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

V. Curia seu Parlamenti ea de re sententia.
VI. Insignis hæreticorum pertinacia.

I. **V**T in mari fluctus fluctum trudit & impellit; sic in Anglia hæretica indies augefcente, vnius martyrium, mox infinita alia exceperunt: eoque hæreticorum sæuitia progressa est, vt etiam proceres non paucos & nobilissimos ortos familijs involuerit. Inter quos fuerunt Iacobus Laburnus, Ioannes Feltonus, Storeus l. C. & Thomas VVodolus presbyter: hic quidem damnatus, quod Elisabetham ex illegitimo connubio procreatam, & merito à Papa Pio V. regno priuatam asseruisset. Morte etiam, quod Reginæ primatum negarent, affecti, Franciscus Trogmortonus, Eduardus Ardenus, alijque. Ne hæreticorum castes effugere potuit illustrissimus Dux Northumbriæ: quem postea Anno MDLXXXV. mense Iulio ex suspitione quod pro Catholicis contra reginam aliquid moliretur, occiderunt. Pagettus Baro fuga sibi consuluit: Arundeliæ vero Comes Ducis Northfolciæ filius primogenitus & hæres, à fuga propter solam conscientiam suscepta retractus, tandem in carcere occisus fuit; & ipsius fratres, sorores, cognati, affines indignis modis vexati. De alijs quamplurimis quid dicemus? Constat ob solam religionem ab hæreticis octo Comites, Barones decem, sex & viginti proceres, Nobiles vero plusquam trecentos quinquaginta, varijs modis è medio sublatos esse tum feminas plusquam centum & decem, inter quas multæ fuerunt nobilissimæ; & imprimis Northumbriæ Comitissa. Quis non miserimum Anglicani regni statum tum fuisse dicat, in quo tanta grassabatur sæuitia, vt parum Anglus videretur, qui non Catholicum aliquem supplicio tradidisset? Merito dixeris, Anglos tum faciem quidem hominum, sed cor omnibus bestijs crudelius habuisse. Harum enim omnis ira primo fere impetu consumitur; at Anglorum in Catholicos odium nullo sanguine potuit expleri, & vti S. Ioannes in Apocalypsi describit, locustas illas Caluinianas: *dentes eorum sicut dentes leonum.*

II. Incidit quoque circa id tempus in persecutorum manus Gaspar Haiuodus, qui in Galliam ad suorum colloquium euocatus, quum a liore Normánico non procul abesset, subito aduenso vento in portum Anglicanum delatus, à magistratu sistitur, Londinum reducit, & in

carcerem compingitur; mitius ante mare quam nunc terram expertus. Iude non multo post cum alijs vinctis sacerdotibus ad tribunal producit, sed improviso ceteris subtractus, per aliam secretiorem portam ad carcerem reducit. Mox sparsa ab hæreticis fama, Haiuodum in religione mutare: vnde ceteris captiuis non paruus mœror fuit iniectus. Sed impiam fraudem & summam Confessori huic factam iniuriam tempus postea patefecit: vt quæ tam minis quam promissis hæreticorum, Episcopatum si ad se transire vellet, offerentium, contemptis, in summa constantia permansit. qua socij captiuitatis, Georgius Haddocus, Ioannes Muodinus, Ioannes Nutterus, Iacobus Fennius, & Thomas Emerfordus animosiores facti, confessionem suam gloriosa morte lætissime compleuerunt. Eodem Anno MDLXXXII. die XV. Martij Antonius Fugarius Lusitanus nobilis, insignis pro fide Catholica zelator, post duorum annorum incarcerationem, & grauissimos equulei toleratos cruciatus, quum morti esset propinquus (senex enim erat, & tormentis fractus) lætica clam emissus, paucis post diebus animam Christo reddidit. Sequenti vero anno Ioannes Someruilus, Eduardus Ardenus cum Maria Someruil filia, Eduardæ uxore, vt & Georgius Trogmortonus & incarcerati & damnati fuerunt.

III. Maximam vero sanguinolentæ tragædiæ occasionem dedit Ioannes quidem Nicolaus, qui Roma reuersus, multa de Catholicorum machinationibus apud Cardinales quosdam fabricatis differuit, vel potius finxit. Quum autem vidisset tot innocentes homines hac fraude sublatos esse, conscientie stimulis impulsus Cæcilium summum Regni Quæstorem adit, ac fatetur, falsa esse ea quorum Catholicos insimulauerat: à quo vix auditis, idem Reginæ secretario Valsinghamo significari curauit. Quumque à neutro eorum, vt voluerat, acceptus esset, arcis Præfecto, nec non presbytero cuidam captiuo rem quoque aperuit. Quo facto, statim ex Anglia discessit, ad Turcas profecturus, vt experiretur an non illorum religio meliore esset, vel ad rem faciendam accommodatior quam Protestantium; tam barbære Naturæ iustitiam violantium? Sed in itinere quum multis difficultatibus impediretur, in Galliam concessit: quumque Rochomatum venisset, Catholicorum monitu à magistratu comprehensus & interrogatus vniuer-